

မိုးကျော

ကျော့ဖြင့်ဖမ်းကာ တောင်နားကြီး

နှင့်

ရှားပါးမှုဆိုးဝတ္ထုများ

Handwritten signature or text in the bottom right corner.

ရေခဲပြင်ပေါ်က တောင်နဂါးကြီးနှင့် ရှားပါးမုဆိုးဝတ္ထုများ ဖိုးကျော့

ဇူဇကာ၏နှလုံးသား

ဇာတ်ထွက်ခါနီးမှ ဆိုင်းသံဗုံသံ တူရိယာမျိုးစုံတို့၏ အသံက တိခနဲပြတ်
ပြီး ရပ်သွား၏။

ပွဲကြည့်ပရိသတ်များသည် ဘာပါလိမ့်ဟု ဇာတ်စင်ဘက်သို့ အားလုံးကြည့်
ကြသည်။ ဇာတ်စင်ရှေ့တွင် နီရဲသော ကတ္တီပါကားလိပ်ကြီး ဖြန့်ချထား
သည်ကို အထင်းသား မြင်နေရသည်။

ပွဲတော်မှာ ပိန်းနဲ့တောင်ရွာ ဘုံကထိန်နှင့် ဆွမ်းတော်ကြီး လောင်းလှူပွဲ
ဖြစ်သည်။

ပိန်းနဲ့တောင် ရွာသားတွေအတွက် သူတို့ မှတ်မိသလောက် တစ်သက်တာ
တွင် ဤလိုပွဲမျိုး တစ်ခါမှ မကျင်းပဖူး။ ဤနှစ်ပွဲသည် ပထမဦးဆုံး ပွဲ
ဖြစ်သည်။ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစရာ ကောင်းသော ပွဲပင်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့အရပ်သည် ဤနယ်တစ်ဝိုက်တွင် တော
အကျဆုံး အခေါင်ဆုံး ဖြစ်သည်။

ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် အရပ်ရှစ်မျက်နှာတို့တွင် တောနှင့်တောင်တို့က
သာ ဝိုင်းရံ ဆီးတားထားသော အရပ်ဖြစ်သည် ကျောင်းကန်ဆို၍လည်း
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းသာရှိ၏။

ဘုန်းတော်ကြီး ရှိသည်မှာလည်း ဆယ်နှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသည်။

သူတို့ ရွာသားတွေနှင့် ပတ်သက်၍ အထက်ကျော်ကာရီက ပုံပြင်မဟုတ်သော တကယ့် အဖြစ်အပျက် တစ်ခုလည်း ရှိခဲ့သည်။

ပိန်းနဲတောင်ရွာနှင့် ငါးမိုင်ခန့်ဝေးသော မင်းတက်ပြင်ရွာတွင် ဘုရားပွဲတော်၌ ရုပ်သေးဇာတ် က၏။

ရုပ်သေးဇာတ်၏ ထုံးစံအတိုင်း ဘီလူးဆိုင်းတီး၍ ဘီလူးထွက်လာသောအခါ တကယ် ဘီလူးထွက်လာသည် အထင်နှင့် ပိန်းနဲတောင် ရွာသား အချို့ ထွက်ပြေးကြဖူးသည် ဆို၏။

ဤသည်မှာလည်း ဘယ်နှခုနှစ်ကဟု တိတိကျကျ မှတ်တမ်း မတင်ထားကြသော်လည်း အဖြစ်အပျက်ကတော့ အမှန်တကယ် အဖြစ်အပျက်ပင်။

ဤသည်တို့ကြောင့်လည်း သူတို့ရွာသားများခများမှာ ဘီလူးကိုက်မယ်နော်ဟု နောက်ပြောင် ခံခဲ့ကြရသည်။

သူတို့နယ်တစ်ဝိုက်တွင် ရွာပေါင်း ဆယ့်နှစ်ရွာရှိ၏။

အားလုံး ပိန်းနဲတောင်ထက် ကြီးသောရွာ လူချမ်းသာ ကြေးရတတ်ပေါသော ရွာချည်းဖြစ်၏။

ယခင်ကဆိုလျှင် ထိုရွာများတွင် ကထိန်ပွဲ၊ ဆွမ်းတော်ကြီး လောင်းလှူပွဲတွေက ခြံမဲ့ခြံမဲ့သဲ စည်ကားခဲ့ကြသည်။

ယခုနှစ်တော့ ဘယ်ရွာမှ ကထိန်ပွဲ ဆွမ်းတော်ကြီး လောင်းလှူပွဲ အထမမြောက်။ မိုးခေါင်၍ ပွဲဖြစ်ဖို့ ဆိုမထားနှင့် ဝမ်းစာစပါးပင် အနိုင်နိုင်ဖြစ်ကြသည်။

ပိန်းနဲတောင်ရွာကလွဲလျှင် တခြားရွာတွေအားလုံး လယ်သမား၊ ယာသမား၊ ကိုင်းသမား ချည်း ဖြစ်ကြသဖြင့် သူတို့အားလုံး မိုးဒဏ်ကြောင့် ဤ

နှစ် ထိခိုက်ကြသည်။

ပိန်းနဲတောင်ရွာမှာကား ယခင်ကပင် လယ်ယာနှင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းသောရွာ မဟုတ် ဖက်ခြံလုပ်သော ရွာသာဖြစ်၏။

ဤမှာဘက်နှစ်ပိုင်းတွင် သနပ်ဖက်ဈေးတွေကလည်း အဆမတန် တက် လာလေရာ ပိန်းနဲတောင် ရွာသားတွေမှာ ချောင်ချောင်လည်လည် ဖြစ်လာ ကြသည်။ ကျောင်းကန် ဘုရားများ ပြုပြင်နိုင်လာကြသည်။ ဘယ်ရွာမှမ လုပ်နိုင်သော ကထိန်ပွဲနှင့် ဆွမ်းတော်ကြီး လောင်းလှူပွဲကို ခြိမ်းခြိမ်းသံမျှ ကျင်းပနိုင်ကြလေပြီ။

ရွာနီးချုပ်စပ်တစ်ဝိုက်တွင် ဘယ်ရွာမှ ပွဲမဖြစ်၍ ပွဲငတ်နေကြရာ ပိန်းနဲ တောင်က ထိန်ပွဲမှာ မနေ့ညက ကြက်ပျံမကျ စည်ကားခဲ့သည်။ ပွဲဝင်ညဖြစ် သော မနေ့ကပင် ဤမျှစည်ကားခဲ့လျှင် ပွဲလယ် ဤနေ့ညနှင့် ပွဲဆုံးမ နက်ဖြန်ညတို့မှာ တိုးမပေါက်အောင် စည်မည့်ပွဲတော်ပင်တည်း။

ထို့ကြောင့်လည်း ပွဲတော်ဖြစ်မြောက်အောင် စီစဉ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ရွာလူကြီးတို့မှာ ဂုဏ်ယူမဆုံး တပြုံးပြုံး ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ထိုသို့ အလွန်ဂုဏ်ယူစရာ ကောင်းသည့် ပွဲတော်ကြီးတွင် ပိန်း တောင်ရွာသား များသည် ကုန်ခဲ့သောညက သူတို့သိက္ခာကို သူတို့ချလိုက် ကြသည်။

ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက မင်းတက်ပြင်ရွာဘုရား ပွဲတော်တွင် ဘီလူး ထွက်၍ ပိန်းနဲတောင် ရွာသားများ ထွက်ပြေးကြသည် ဆိုသော ဒဏ္ဍာရီ စကား ဥပမာကို ယခုတော့ ဒဏ္ဍာရီမဟုတ်ပါဘူး တကယ်ပါ။ အဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ ရွာသားများဟာ ပွဲခင်းထဲက ဘီလူးထွက်သည် ထင်၍ ပွဲခင်း ထဲက ထွက်ပြေးကြသည်မှာ အမှန်ပါခင်ဗျားဟု ဝန်ခံလိုက်ကြသလို ဖြစ် သွားခဲ့၏။

ဖြစ်ပုံမှာ ...

မနေ့ညကထိန်ပွဲတွင် ပန်းတျာရွှေပြည် ဇာတ်အဖွဲ့က ရှေ့ပိုင်း တောင်ပေါ် ပန်းပြဇာတ်နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် ဝေဿန္တရာ ဇာတ်တော်ကို ကပြရာတွင် တော့ ပွဲပျက်လုခမန်း ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ လူကြီးနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးပင် အနိုင်နိုင် ထိန်းလိုက်ရသည်။

ဂဏ္ဍာနှင့်ဇာလီအား ဇူဇကာပုဏ္ဏား နှိပ်စက်ခန်းတွင် ဂဏ္ဍာနှင့်ဇာလီလေး ကို နှိပ်စက်ရမည်လား ဆိုပြီး ပိန်းနဲတောင် ရွာသားများသည် ဇူဇကာ ပုဏ္ဏားလုပ်သူ ဦးအောင်ရွှေအား ဇာတ်စင်ပေါ် တက်ရိုက်ကြသဖြင့် ဇူဇကာ ခမျာ ခေါင်းကွဲသွားသည်။ တမင်ဇာတ်သဘောအရ လုပ်ပြသည်ကို အကယ် ထင်မှတ်ပြီး ဤသို့ပုဏ္ဏားကို တက်ရိုက်ရလေမလားဟု ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် သူကြီးတို့မှာ ယမ်းပုံမီးကျ ဒေါသထွက်သွားကြသည်။

ယခင်က ဘီလူး၊ ယခု ပုဏ္ဏား အများသရော်စရာ စကား ကြွင်းကျန်တော့ မည်ဟု အရှည်လည်း မြင်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ပုဏ္ဏားကို တက်ရိုက်သော လူများထဲမှ မိမိရရ ဖမ်းမိလိုက်သူ အသက်လေးဆယ်နှင့် ငါးဆယ်ကြား ရွာသားကြီး သုံးဦးကို ဘုန်းတော်ကြီး က "ဟဲ့ ဂဏ္ဍာနဲ့ဇာလီကို ဇူဇကာရိုက်တာထက် နင်တို့ကို ငါရိုက်တာ ဘယ် သူ့လက်က ပိုပြင်းလဲ မှတ်ထားကြဟဲ့ မှတ်ထားကြ' ဆိုပြီး တစ်ယောက်ကို ကြိမ် အချက်နှစ်ဆယ်စီ ရိုက်သည်။ သူကြီးက ထိတ်တုံး ခတ်ထားသည့် အပြင် ဘုန်းတော်ကြီးကပါ ကြိမ်နှင့် တအား လာရိုက်နေသောအခါ အသက် လေးဆယ်ကျော် မကြီးမငယ် ရွာသားကြီးတွေမှာ ခွေးအော်ဝက် အော် အော်ကြသည်။

"နောက်မလုပ်တော့ပါဘူး ဘုရား၊ တပည့်တော်မှားပါပြီ ဘုရား၊ ကြောက် ပါပြီဘုရား၊ သေရပါတော့မယ် ဘုရား" ဟု ဘုန်းကြီးဒေါသကိုသိ၍ သေမ

တတ် အော်ဟစ် တောင်းပန်ခဲ့ကြ ရသည်။

ဂဏ္ဍာနှင့်ဇာလီကို သနားမိ၍ ပုဏ္ဏားလက်ထဲက ကယ်ခဲ့ကြသည်။ ဇူဇကာ ပုဏ္ဏားကို ဝိုင်းရိုက်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ယခုတော့ သူတို့ကို ကယ်မည့်သူမ ရှိပြီ။ တစ်ညနှင့် တစ်ရက်ရှိပြီ။ ယနေ့အထိ ထိတ်တုံးက မထွက်ရသေး။ မဏ္ဍပ်ရှေ့တွင် ထိတ်တုံးထဲ ထည့်ထားသော သူတို့သုံးဦးအား ပွဲလာသမျှ ကလေးသူငယ် လူကြီးမိန်းမ ယောက်ျားလူစုံ လာကြည့်ကြသည်။ သူတို့မှာ ရှက်လည်း ရှက်လှပြီ။ ဘုန်းတော်ကြီး တအားဆော်ထားသော ကြိမ်ချက် တွေကလည်း ကျိန်းစပ်နာကျင်လွန်းလှပြီ။

ဘုန်းကြီး စိတ်ဆိုးမပြေသေးဘူး ဆိုလျှင် ဤညလည်း တစ်ညလုံး ထိတ်တုံးနှင့် နေကြရလိမ့်မည်။

ဇာတ်ထွက်ခါနီး ဆိုင်းသံဗုံသံတွေ ရပ်သွားသဖြင့် လူတွေမှာ ဘာများဖြစ် ပါလိမ့်ဟု အားလုံးသော မျက်နှာတွေက ဇာတ်စင်ဘက်လှည့် သွားကြ သည်။

ထောင်ပေါင်းများစွာသော မျက်လုံးတွေက ဇာတ်စင်ကို စိုက်ကြည့်နေကြ သည်။ မနေ့က အရှိန်ကြောင့် လန့်ဖျပ်နေကြသည်။

လှုပ်ခတ်သွားသော ကတ္တီပါကားလိပ်ကြီးရှေ့သို့ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ကြွလှမ်းလာ၏။ ပြောင်လက်နေသော မဟာနဖူးနှင့် တောင့်တင်း ကြံ့ခိုင် သောပုံပန်း၊ လက်တစ်ဖက်တွင် တစ်လက်မလောက် ရှိသော ကြိမ်တုတ် ကြီးကို ကိုင်လာကတည်းက ပိန်းနဲတောင်ရွာ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီး မှန်း မမေးဘဲသိသွား၏။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ပွဲဘက်သို့ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး "အဟမ်း" ဟု သလိပ် ဟပ်လိုက်သည်။ ဈေးတန်းကလွဲ၍ ပွဲခင်းတစ်ခုလုံးမှာ အပ်ကျသံကို ပင် ကြားရလှမတတ် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

"ကဲ ... မင်းတို့ မြင်ကြပြီမဟုတ်လား၊ မင်းတို့ဆိုတာ လေးစားစရာ ကောင်းတဲ့ တခြားရွာက ပွဲလာကြည့်ကြတဲ့ ပရိသတ်တွေကို ကျုပ်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ပိန်းနဲတောင်ရွာက လူငနွား တချို့ကိုပြောတာ၊ ဒကာတို့ အားလုံးသိကြတဲ့အတိုင်း ဒီရွာနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘီလူးပုံပြင်က ရှိပြီးသား၊ ခု တော့ ဒီဘီလူးပုံပြင်ကို ပျောက်အောင်လို့ ကျုပ်နဲ့သူကြီးက ကြိုးစားလိုက် ကြတာ ဖတ်ဖတ်ကို မောရော၊ ရလာတော့ ဘီလူးပုံပြင် မပျောက်တဲ့အပြင် ပုဏ္ဏားပုံပြင်ကပါ တိုးလာတယ် ကဲ ကောင်းကြသေးရဲ့လား၊ ပိန်းနဲတောင် ရွာကလူအန္ဓတွေရဲ့ ဇူဇူကလုပ်တဲ့လူကိုများ ဇာတ်စင်ပေါ် တက်ပြီး ခေါင်း ကွဲအောင် ရိုက်ကြတယ်လို့ ကြားလို့မှ တော်ကြသေးရဲ့လား၊ ပြောကြပါဦး ခွေးတိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ ပြောကြပါဦး တောက် ..."

ဘုန်းတော်ကြီး မည်မျှစိတ်ဆိုးနေသည်ကို မမေးဘဲသိကြသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အားလုံး တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ရဲကြ။ ပိန်းနဲတောင် ရွာသားတွေသာမဟုတ် တခြား ရွာနီးချုပ်စပ်က ပွဲလာကြည့်ကြသူ ပွဲကြည့် ပရိသတ်တွေကပါ ငြိမ်ချက်သား ကောင်းနေကြသည်။

"ကဲ ဒီတော့ ညကလိုအဖြစ်မျိုး ဒီညဖြစ်ရင်တော့ မင်းတို့ကျောင်းမှာ ငါမ နေတော့ဘူး၊ ဒါငါနောက်ဆုံးပြောတာပဲ မှတ်ထားကြ ဒါပဲ"

"ဘုန်းတော်ကြီးသည် ကတ္တီပါလိုက်ကာကြီးနောက် ပြန်ကြွ ပျောက်ကွယ် သွားသည်။ -

မိနစ်ပိုင်းပင်မကြာ ပိန်းနဲတောင်ရွာသူကြီး ရှူးရှူးရဲ့ရဲ့နှင့် လိုက်ကာကြီး ရှေ့ထွက်လာရပ်၏။

"ကျုပ်ကတော့ စကားလဲ များများမပြောတတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ် တို တိုပဲပြောမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ မြင်တယ်မဟုတ်လား၊ မဏ္ဍပ်ရှေ့မှာ လူငနွားသုံး ကောင် ထိတ်တုံးခတ်ထားတာ၊ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာကို ကျုပ် ပြောဖို့

မလိုတော့ဘူး၊ ဒီနေ့ည စန္ဒကုမာရဇာတ်ကို နောက်ပိုင်းမှာ ကပြမယ်၊ သူရိယကုမာရ မင်းသားငယ်ကို ငိုရင်ပုလဲ ရယ်ရင်ရွဲအောင် ပုဏ္ဏားလုပ်သူ ကို ပွဲပျက်အောင် တက်ရိုက်ရဲတဲ့ သတ္တိခဲတွေကို ဒီညလဲ ထိတ်တုံးနဲ့ ကြိုဆို နေပါတယ်ဆိုတာ ပန်ကြားလိုက်ပါတယ်၊ ဒါပါပဲ။"

ပိန်းနဲတောင် ရွာသူကြီးသည် ရှူးရှူးရဲရဲနှင့် လိုက်ကာနောက် ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားပြန်သည်။

နောက်တစ်ယောက် ထွက်လာသည်၊ ခေါင်းမှာ ပတ်တီးဖြူဖြူနှင့်။ လူက ဖလံ။ အသားဖြူဖြူ သွယ်သွယ်လျလျ မျက်နှာက ပြုံးထားသည်။ စူးရှ တောက်ပြောင်သော မျက်လုံးအစုံနှင့်အတူ သူသည် ပွဲကြည့် ပရိသတ်များ ဆီသို့ တစ်ချက် ဝှေ့ကြည့်သည်။ ပြီး သူ၏ ပတ်တီးစည်းထားသော ခေါင်း ကို ဦးညွှတ်၍ အရိုအသေ တစ်ချက် ပြုလိုက်သည်။

"ကြွရောက်လာကြတဲ့ ရွှေပွဲလာ ဧည့်ပရိသတ်များ ခင်ဗျာ၊ ယခုလို ကျွန်တော်တို့ ပန်တျာရွှေပြည် ဇာတ်အဖွဲ့ကို ကွင်းလုံးပြည့်မျှ လာရောက် အားပေးကြတဲ့ ပရိသတ်များကို ကျွန်တော်တို့ ပန်တျာရွှေပြည် ဇာတ်အဖွဲ့ ကိုယ်စား ကျွန်တော်က ဂုဏ်ယူပါတယ်၊ ကျေးဇူးလဲ တင်ပါတယ်ခင်ဗျား။"

ဇာတ်ထဲတွင် လူကြမ်းမင်းသား ပုဏ္ဏား အမြဲလုပ်ရသော ဦးအောင်ရွှေက ပရိသတ်ကို ခဏအကဲခတ်၍ စကားကို ခဏရပ်ထားသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် သူကြီးတို့ ကြိမ်းသွားကြ၍လား မသိ၊ ပရိသတ်သည် တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ကြ၊ ငြိမ်နေကြသည်။

ဦးအောင်ရွှေသည် ပြုံးပြီး စကားဆက်လိုက်၏။

"ခုလို ကျွန်တော်တို့ဇာတ်ကို လာရောက်အားပေးကြတဲ့ ပရိသတ်များကို ကျေးဇူးတင်သလို မနေ့ညကပွဲမှာ ကျွန်တော့်ကို တံဆိပ်အမှတ် တစ်ခု

အဖြစ်နဲ့ ဆုချလိုက်တဲ့ ပိန်းနဲတောင်ရွာက ညီတော်နောင်တော်များကိုလဲ အထူးပဲ ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိပါကြောင်း ပြောကြားလိုပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ပိန်းနဲတောင်ရွာသား ညီတော်နောင်တော်များ ပေးလိုက်တဲ့ ဆုအမှတ်တံဆိပ်ကတော့ အများမြင်ကြတဲ့ ခေါင်းက ပတ်တီးဖြူဖြူနဲ့ ဒဏ်ရာပါပဲ။"

ဘုန်းကြီးနှင့်သူကြီးတို့ ကြိမ်းထား၍ ပါးစပ်ပိတ်ကာ အောင့်ထားကြသော ပရိသတ်များမှာ ဦးအောင်ရွှေ စကားကြောင့် ထိန်းမရတော့ဘဲ ဝါးလုံးကွဲရယ်လိုက်ကြသည်။ ဇာတ်စင်ရှေ့ရှိ ဦးအောင်ရွှေကလည်း ရယ်နေ၏။

"ဒါဟာ ရယ်စရာပြောတာ မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ တကယ်ပါ တကယ်ပြောနေတာ၊ ကျွန်တော်ဟာ မင်းသားကြမ်းလုပ်တဲ့ အလုပ်နဲ့ပဲ ပရိယေသနဝမ်းစာ ရှာစားနေရတဲ့ အနုပညာသည် တစ်ယောက်ပါ။ ဇာတ်သမားတစ်ယောက်ပါ။ များသောအားဖြင့်တော့ ပုဏ္ဏားလုပ်ပြီး ထမင်းစားနေတဲ့ လူပေါ့ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ပွဲတစ်ညကို အစိတ်ရပါတယ် ဒါက ခုလက်ရှိဈေးနှုန်းပါ။ ဒီနှစ်ကုန်လို့ နောင်နှစ်နောင်ခါ ဆိုရင်တော့ တစ်ညကို သုံးဆယ် သုံးဆယ့်ငါးကျပ်ရဖို့ ကျိန်းသေနေပါပြီ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ညကပွဲမှာ ပိန်းနဲတောင်ရွာက ညီတော်နောင်တော်တွေ ခေါင်းကွဲအောင် မြှောက်စားလိုက်တဲ့အတွက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။"

ပရိသတ်က ရယ်ကြပြန်သည်။

"မရယ်ကြပါနဲ့ခင်ဗျာ တကယ်ပြောတာပါ။ ပရိသတ်က ဒီလို မြှောက်စားအားပေးမှုကို ရဖို့ ချီးမြှောက်စံရဖို့ဆိုတာ ပွဲတစ်ရာကလို့ တစ်ပွဲ မကြုံရပါဘူး၊ ပရိသတ်များဘက်က ခေါင်းကွဲအောင် အရိုက်ခံရလို့ ကျွန်တော် စိတ်ဆိုးပြီးရဲ့ ပြောတယ်လို့ ထင်ကောင်း ထင်ကြပါလိမ့်မယ်၊ တကယ်ပါခင်ဗျာ ဒီလိုချီးမြှောက်ကြတာ ခုထိ ကျွန်တော် တစ်မိမ့်စိမ့်တွေ့ ပီတိဖြစ်လေ"

ဝမ်းသာလေပါပဲ။ ဘုရားစူးရပါစေရဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ ဇာတ်သဘင် အနုပညာ လောကမှာ ဒါဟာ စံထားလောက်တဲ့ အောင်မြင်မှုပါပဲ။ ကျွန်တော် တော်လို့ သရုပ်ဆောင်ကောင်းလို့ ပိန်းနဲတောင်ရွာက ညီတော်နောင်တော်တွေဟာ ဒါက ဇာတ်သဘောအရ ပုဏ္ဏားလုပ်ပြီး သက်သက် ညာဝါး လုပ်ပြနေတာ ပါလား လို့တောင် မထင်နိုင်ကြတော့ဘဲ ကျွန်တော့်ကို တကယ့်ဇူဇူက အမှတ်နဲ့ တက်ရိုက်ကြတာဟာ ကျွန်တော့်အောင်မြင်မှုပဲ မဟုတ်ပါလား ခင်ဗျာ၊ အဲသလို ကျွန်တော် အောင်မြင်မှု ရသွားလို့လဲ နောက်နှစ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ဈေးတက်သွားပြီး တစ်ညကို သုံးဆယ် လေးဆယ်ရတော့မယ်၊ အဲဒါကြောင့်လဲ ကျွန်တော်က ပိန်းနဲတောင်ရွာက ညီတော် နောင်တော် တွေ ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ထပ်ပြောရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို တက် ရိုက်မိလို့ အမှန်မှာ ကျွန်တော်ကလဲ တက်ရိုက်ချင်စရာ ကောင်းလောက် အောင် သရုပ်ဆောင် တော်သွားတာကိုး အဲဒီ ထိတ်တုံးခတ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလဲ လွှတ်ပေးဖို့ ကျွန်တော် ဆရာတော်ဘုရားနဲ့ သူကြီးမင်းတို့ ကို ပန်ကြားပြီးပါပြီ။"

"မလွတ်နဲ့ မလွတ်နဲ့၊ ပုဏ္ဏားကို ရိုက်တဲ့ လူတွေ မလွတ်နဲ့။"

သူတို့ရွာကို သက်သက် နာမည်ဖျက်သည်ဟု ဒေါက်နဲနေကြသော ပိန်းနဲ တောင် ရွာသားတွေက ဝိုင်းအော်ကြသည်။

"သည်းခံကြပါခင်ဗျာ၊ ဒီနေရာမှာ ကြုံတုန်းကြုံခိုက်မို့ ရွှေပွဲလာ ဧည့်ပရိသတ်များကို ကျွန်တော် အနည်းငယ် တင်ပြပါရစေ၊ ခွင့်ပြုကြပါ။"

"ပြောပါ ပုဏ္ဏားကြီး ပြောပါ ပြောပါ။"

ဇာတ်စင်အောက်ရှိ ဝါးရင်းတုတ် ကိုယ်စီနှင့် လုံခြုံရေးကာလသားတွေ လှမ်းအော်ကြ၏။

"ကျွန်တော်ပြောချင်တာကတော့ ဇာတ်ထဲမှာ ဇာတ်သဘောအရ ပုဏ္ဏား

လူကြမ်းလုပ်ပြီး မင်းသားမင်းသမီးတွေကို ရိုက်ရ ပုတ်ရ ငိုရအောင် ရယ်ရအောင် လူတွေ တကယ် ထင်လောက်အောင် သောက်မြင်ကတ်စရာ ဆိုတဲ့ အဆင့်ထိရောက်အောင် သရုပ်ဆောင်ရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ လူကြမ်းမင်းသားတွေမှာလဲ ကြင်နာတတ်တဲ့ အသည်းနှလုံး ရှိတယ်ဆိုတာဟာ ပရိသတ်များ သိထားစေချင်ပါတယ်။ ညက ဂဏ္ဍာနဲ့ဇာလီလေး လုပ်တဲ့ ကလေးတွေဟာ ကျွန်တော့်သားလေးနဲ့ ကျွန်တော့်သမီးလေးအရင်းတွေပါ။"

ပရိသတ်တွေမှာ ဟာခနဲ ဟက်ခနဲ ဖြစ်သွားကြသည်။

"အံ့ဩသွားကြပါသလားခင်ဗျာ၊ မအံ့ဩပါနဲ့ ဒါဟာ အမှန်တကယ်ပါ။ ခုလို ဖွင့်ပြောလိုက်ရလို့ လူကြီးမင်းများ ကြည့်ထားတဲ့ ဇာတ်တောင် ရသလျော့ပေါ့သွားရင် ခွင့်လွှတ်ကြပါ။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ လူကြမ်းမင်းသားတွေရဲ့ အကျပ်အတည်း အခက်အခဲ ဘဝကို အနည်းငယ် တင်ပြပါရစေ။ ကျွန်တော်တို့ ဇာတ်ထဲမှာ ဇာတ်သဘောအရ မင်းသား မင်းသမီးတွေကို ရိုက်တာမြင်ရလို့ နှိပ်စက်တာကို ကြည့်နေကြရလို့ ပရိသတ်က ကျွန်တော်တို့ကို တက်ရိုက်ချင် လောက်အောင် မုန်းကြ ဒေါသထားကြသလို အရိုက်ခံရတဲ့ အနှိပ်စက်စံရတဲ့ မင်းသား မင်းသမီးတွေကကော ကျွန်တော်တို့ကို မမုန်းဘူးထင်သလား။ သူတို့ကလဲ မုန်းတာပဲ။ ဝမ်းရေးအတွက် ခံနေကြ လုပ်ပြနေကြရပေမယ့် တစ်ခါတစ်ခါမှာ သူတို့ကလဲ ကျွန်တော်တို့ကို မကျေနပ်ကြဘူး။ လက်လွန်ခြေလွန် ဆိုသလိုများ တစ်ချက်တလေ မတော်တဆ ထိမိခိုက်မိရင် နေ့လယ်က ငါနဲ့ စကားများထားကြလို့၊ သူ့ကလေးကို ငါပြောမိလို့၊ သူ့မိန်းမနဲ့ ငါနဲ့ ဟိုတစ်လောက စကားများထားကြလို့ ငါ့ဆီပိုက်ဆံလာချေးတာ မချေးလိုက်လို့၊ အဲသလိုတစ်ခုခု သံသယဝင်ပြီး ပွဲထဲမှာ မတော်တဆလိုလို ဘာလိုလိုနဲ့ သူတို့ကို တကယ် နှိပ်စက်တာ ရိုက်တာလို့ ထင်ကြမုန်းကြတဲ့ မင်းသားမင်းသမီးတွေလဲ

အများကြီးပါပဲ။ ညက မပြောအားလို့ မပြောနိုင်ခဲ့ကြပေမယ့် မိုးလင်းတော့ အဲဒီကိစ္စပါပဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စောင့်ကြ စောင်းကြရာက ရန်ဖြစ်ကြတာလဲ အများကြီးပါပဲ ပုဏ္ဏားကြီးဟာ ထမင်းစားလို့တောင် မဝင်ပါဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ကိုယ့်တူ ကိုယ့်သားတွေ ဆိုရင်တော့ ပြဿနာ သိပ် မရှိဘူးပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ လူကြမ်းမင်းသား လုပ်စားရတဲ့ လူတွေအားလုံး အမုန်းအငြိုးခံပြီး ထမင်းစားရတဲ့ဘဝမို့ ထမင်းတစ်လုတ်တောင် ဖြောင့် ဖြောင့် မျိုမကျတဲ့ ဘဝပါ။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ လူကြမ်းလူတန်းစား က သဘောရိုး မနောရိုးနဲ့ လုပ်တာကို ဇာတ်သမား အချင်းချင်းဖြစ်တဲ့ မင်းသားမင်းသမီးတွေကတောင် သဘောမပေါက်ကြ ဘူးဆိုရင် ပွဲကြည့် ပရိသတ် အရပ်သူ အရပ်သားတွေ ညကလို ပုဏ္ဏားကြီးဇူကောကို တက် ရိုက်တာဟာ ဆန်းပါသလားခင်ဗျာ၊ အဲဒီလိုတက်ရိုက်လို့ ခုတော့ပုဏ္ဏားကြီး မှာ ခေါင်းကွဲနီးကီးပြီ.. ခေါင်းကွဲနီးကီးပြီ ညကျရင် ဘာကွဲနီးကီးမလဲ မသိ သေးဘူး မသိသေးဘူး ...ငဲ့ ငဲ့ ငဲ့ "

ဦးအောင်ရွှေက အတည်ပြောနေရာမှ ပုဏ္ဏားလေသံနှင့်အသော ဖောက် လိုက်သောအခါ ပရိသတ်တွေမှာ ဝါးခနဲ ဖြစ်သွားကြပြန်သည်။

သူ့ကိုတက်ရိုက်၍ ထိတ်တုံးခတ်ခံထားရသော လူသုံးယောက်ပင် ဦး အောင်ရွှေဟာသကို ပြုံးမိကြသည်။

"ကဲ၊ အဲဒီတော့ ပွဲထွက်ခါလဲနီးပါပြီ၊ ပြောနေရင် ပုဏ္ဏားစကား ကြာရှည် လို့ ထပ်အရိုက်ခံရရင် မကောင်းတော့ဘူး၊ ခုလို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ရွှေပွဲလာ ဧည့်ပရိသတ်များ စောင့်စားမျှော်လင့်နေကြတဲ့ ‘လောကလူရွာ’ ဆိုတဲ့ အော်ပရာလေးကို ဦးစွာရှုစားကြရအောင်၊ ကဲ ရွာစားရေ မုသားမပါတဲ့ ကျွန်တော့်စကားကို ကောင်းချီးဩဘာလေး တီးခတ်ပေးလိုက်ပါဦးလား ခင်ဗျာ"

ဝီစီခရာသံနှင့်အတူ... တူရိယာမျိုးစုံနှင့် ဆိုင်းသံတို့က ရုတ်ခြည်း ဆူညံ
စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

"အမယ်လေး ... သေရပါတော့မယ် ပုဏ္ဏားကြီးရယ်လေ" -

"မသေနဲ့ဦး မသေနဲ့ဦး၊ ငါ့ပြည်တောင်းမှာ ပုလဲတွေရွဲတွေ ပြည့်မပြည့်
သေးဘူး၊ မသေလိုက်နဲ့ဦး မသေလိုက်နဲ့ဦး"

သူရိယကုမာရမင်းသားရှေ့ပုဏ္ဏားကြီးက ပြည်တောင်းကြီး ထိုးခံနေ၏။

ငိုရင်ပုလဲ ရယ်လျှင် ရွဲထွက်သော မင်းသားကို ပုဏ္ဏားကြီးက တအား
နှိပ်စက်ခန်း ရောက်နေသည်။ ပရိသတ်များမှာလည်း အလွန်ပင်
စိတ်ဝင်စားပြီး မင်းသားလေးကို သနားလျက်ရှိကြသည်။

"မလှုပ်ကယ်နိုင်ပါတယ် ငုတ်တုတ်ထိုင် ထူမထနိုင်ဘူး နာလှ ကိုယ်လုံး ..
အုံး... အုံး... နာလှကိုယ်လုံး"

"အသားမနာကီးချင်ရင် ပုဏ္ဏားကြီးကို ပုလဲတွေရအောင် ငိုပေးစမ်း ငိုပေး
စမ်း"

ဝုန်းခနဲ လူအုပ်ကြီးပြိုလိုက်သံ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လှမ်းခေါ်ကြ
သံ၊ အော်သံဟစ်သံတို့နှင့် ပွဲကြည့်စင်၏ တစ်ဖက်မှ ပွဲကြည့်ပရိသတ်
များသည် ချက်ချင်း ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားကြ၏။

"ဟော၊ ဖြစ်ကြပြန်ပြီ တစ်ခုခု..."

ဟူသော အတွေးနဲ့ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ ထိတ်လန့်သွား
ကြသည်။ သူရိယကုမာရ မင်းသားအား ပုဏ္ဏားအသွင်လုပ်ပြီး နှိပ်စက်ပြနေ
သော ဦးအောင်ရွှေမှာလည်း ရင်ထိတ်သွားသည်။

ဇာတ်နောက်ပိုင်း ပြကွက်မှာလည်း ပုဏ္ဏားကို စိစိညက်ညက်ကြေအောင်

ထုရိုက် သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင် အခန်းကဏ္ဍသို့ ရောက်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ပုဏ္ဏားဦးအောင်ရွှေအား စိတ်မချသော ဘုန်းတော်ကြီးသည် ဘယ်က ဘယ်လို ကြွလာသည်မသိ၊ ချက်ချင်း ဇာတ်စင်ပေါ်ရောက်လာ၏။

"ဘယ်လို ဖြစ်ကြတာလဲ ဘုရား"

"ဘာဖြစ်ဖြစ် ဒကာ ဆက်သာ ကပြစမ်း၊ ကျုပ်တစ်ယောက်လုံး ဒီမှာရှိ တယ် ဘာမှမပူနဲ့"

ဘုန်းတော်ကြီးသည် သူ့လက်ထဲက ကြိမ်လုံးကြီးကိုဝင့်၍ ဇာတ်စင် ပုဏ္ဏားကွယ်မှ လှမ်းပြော၏။ မင်းသားကို နှိပ်စက်နေရသော်လည်း ဦး အောင်ရွှေမှာ စိတ်မပါတော့။ ဘာများ ဖြစ်ကြပြန်ပါလိမ့်ဟု စိတ်ပူနေ၏။

"ဟေး, ဘာတွေလဲကွ၊ ဘာဖြစ်တာလဲဟင် ဘာဖြစ်တာလဲ"

တစ်နေရာတွင်မူ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်နေရာသို့ သူကြီးက ချက်ချင်း ရောက် သွားသည်။ အကျိုးအကြောင်း မေးသည်။

"ဘာဖြစ်ရမလဲ သူကြီးရယ်၊ မအောင် ကလေးကို စပါးကြီးမြွေ မျိုထားလို့ တဲ့တော်၊ သူ့ယောက်ျားကိုလဲ သူကြီးတို့က ထိတ်တုံးခတ်ထားတော့ ခု ဘယ်လိုလုပ်ကြမတုံး"

"ဟယ်, ဘယ်မှာထားတာလဲဟ နင်တို့ဟာက"

မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ကို သူကြီးက ဟောကံသည်။

"ဘယ်မှာမျိုမလဲ အိမ်မှာပေါ့သူကြီးရယ်"

"မအောင်က မရှိဘူးလား"

"မအောင်က ပွဲလာကြည့်နေလို့ပေါ့၊ ခုမှလာခေါ်လို့ လိုက်သွားတယ်"

သူကြီးသည် ဘာမှ ဆက်ပြောမနေနိုင်တော့ဘဲ မအောင်တို့အိမ်ဘက်

လိုက်သွားသည်။ အိမ်ပေါ်သို့ ချက်ချင်းတက်ကြည့်သည်။

ရုတ်တရက်မူ သူကြီးပင် လန့်သွားသည်။

စပါးကြီးမြွေကြီးသည် လသားသာသာရှိသော ကြမ်းပြင်ပေါ်က ကလေးကို ခေါင်းကစ၍ မျိုနေသည်။ စပါးကြီးမြွေ၏ ကိုယ်အောက်ပိုင်းကိုမူ မမြင်ရ၊ ခေါင်းပိုင်းလောက်သာ မြင်ရ၏။

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မအောင်ရယ်"

သူကြီးက မအောင်ကို မေးသည်။

"ကျွန်မကလေးကို နို့တိုက်ပြီး သိပ်ထားခဲ့တာ၊ ခေါင်းရင်းက ကြမ်းပေါက်ကို သတိမထားမိဘူး၊ ကလေးအိပ်ပျော်သွားတော့ အိမ်တံခါးပိတ်ပြီး ပွဲတစ်အောင့် သွားကြည့်မယ်ဆိုပြီး ထွက်လာတာ၊ ဘာကြာလို့လဲ ဒေါ်ပုက ပွဲထဲလိုက်လာပြီး အိမ်ပေါ်က ကလေးငိုသံကြားတယ်၊ လူကြီးတွေလဲ မရှိဘူး၊ အိမ်လဲ သော့ခတ်ထားတယ် ဆိုတော့ ပွဲသွားကြည့်တယ်ထင်ပြီး ပွဲထဲလာခေါ်မှ သိရတာ"

"ဟုတ်ပတော်၊ ကျုပ်ကလဲ ဆွမ်းချက်ထလို့ ကလေးငိုသံကြားရတာ နို့မို့ရင် သိတောင်သိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့အိမ်ကလဲ ပျဉ်စီပျဉ်ထောင်ဆိုတော့ လုံခြုံတာကိုး"

ဒေါ်ပုမ ပြောသည်မှာလည်း ဟုတ်သည်။ အိမ်က ပျဉ်စီပျဉ်ထောင် အကွပ်လုံသည်။ အပေါက်ဆို၍ ယခု ကလေးခေါင်းရင်းက ရှာထိုး ပျဉ်မမီ၍ လေးလက်မလောက် လပ်နေသော အပေါက် တစ်ပေါက်သာ ရှိသည်။ ကလေးမှာ နှစ်လသားအရွယ်ဖြစ်ရာ နို့ညှိနံ့ရသော မြွေကြီးသည် ကလေးခေါင်းရင်းပေါက်မှ ခေါင်းအတင်းဝင်ပြီး ကလေးကိုမျိုရန် ကြိုးစားနေ၏။ သို့သော် မြွေကြီးအနေမှာလည်း အပေါက်ကကျဉ်းသဖြင့်

ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း ဖြစ်ရာ သူ့ကိုယ်အားလုံးမှာ ပျဉ်ခင်းအောက် ကုန်းယားကို မမီတမီ ရစ်ပတ်ဖက်တွယ်၍ မျိုးနေရ၏။ ထို့ကြောင့် ထင်သလောက် ခရီးမရောက်ဖြစ်နေသည်။ ကလေးကို ကယ်လိုသော လူတွေမှာလည်း အကျပ်အတည်း ဖြစ်နေ၏။ မြွေကြီးကို ရိုက်နှက်ကြလျှင် မြွေကြီးက တွန့်လိမ်ရုန်းတော့မည်။ မြွေကြီးရုန်းပါလျှင် လသားအရွယ်သာ ရှိသော ကလေးငယ်၏ ဦးနှောက်မှာ မြွေကြီး သွားအစွယ်နှင့် ကိုက်မိ၍ ပေါက်သွားနိုင်သည်။

နာနာကျင်ကျင်နှင့် မြွေကြီးက ကိုက်လိုက်လျှင် ကလေးလေးသည် ဦးနှောက် ဦးခေါင်းခွံ ပေါက်ပြီး ချက်ချင်းသေသွားနိုင်၏။ ကလေးကို ဤအတိုင်း ဆွဲထုတ်လျှင်လည်း မြွေကြီးက ဖိဝါး ကိုက်ပစ်လိုက်မည်မှာ မုချပင်။

လူတွေမှာ အကြံအစိုက်နေသည်။ သူကြီးပင် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ၏။ မြွေကြီးကိုလည်း မရိုက်ရဲကြ။ ကလေးကိုလည်း မြွေပါးစပ် အစွယ်ကြား သွားကြားထဲမှ ဆွဲမထုတ်ရဲ။ အစားကြူးသော စပါးကြီးမြွေကလည်း ဤမျှလူတွေ မီးခွက်မှန်အိမ် ထွန်းညှိပြီး ဝိုင်းဝန်း အကြံဉာဏ် ထုတ်နေကြသည်ကိုပင် လုံးဝမမှု။ တလက်လက် တောက်ပနေသော မျက်လုံးကြီးနှစ်လုံးကို ပြူးကာ ကလေးကို မျှနိုင်ရေးသာ ကြိုးစားနေ၏။ နောက်သို့ လုံးဝမဆုတ်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကလေး ဦးခေါင်းကျော်ကာ မြွေကြီး၏ ပါးစပ်သည် ကလေးမျက်ခုံးနား ဝင်ရောက်လာပေပြီ။

"ကဲ၊ ဒီလို ကြည့်နေလို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ မြွေကိုသတ်မလား"

"အိုး၊ မြွေကိုသတ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲဗျ၊ မြွေကိုသတ်လို့ မြွေကိုက်တာနဲ့ ကလေးခေါင်းခွံ ကွဲပြီးသေမှာပဲ"

တစ်ယောက်က ကန့်ကွက်သည်။

"ကဲ, ဒီတော့ ကလေးကို မြွေပါးစပ်ထဲက အတင်းဆွဲထုတ်မလား"

"ဒါဆိုလဲ မြွေက ကိုက်လိုက်မှာပဲဗျ" တစ်ယောက်က ဆိုပြန်၏။

"ကဲ ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"သေသေရှင်ရှင်ပဲ တစ်နည်းနည်းတော့ လုပ်ကြရမယ်"

"ဟုတ်တယ် ဒါပေမဲ့ ကာယကံရှင်တွေကို မေးပါဦး"

"ဟဲ့ မအောင် နင့်ယောက်ျားကောဟ"

ညက ပုဏ္ဏားကို တက်ရိုက်၍ သူ့ယောက်ျားအား သူကြီးကထိတ်တုံး ခတ်ထားသည်ကို မသိသော ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ပွဲလာကြည့်သူ မအောင်တို့၏ ဦးကြီးတစ်ယောက်က မေး၏။ မအောင်၏ မျက်လုံးသည် သူ့ရှေ့ကထိုင်၍ သက်မချနေသော သူကြီးဆီ ရောက်သွား၏။ သူကြီးမနေသာတော့ ချက်ချင်းထရပ်၏။

"မောင်ထွေးကို ကျုပ် ခုပဲ သွားခေါ်လိုက်ပါ့မယ်"

သူကြီးသည် ထိတ်တုံးခတ်ထားသော မဏ္ဍပ်ရှေ့က ဦးမောင်ထွေး ရှိရာသို့ ချက်ချင်း ရောက်လာသည်။ ထိုနေရာတွင် ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားဦးအောင်ရွှေတို့ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ပုဏ္ဏားဦးအောင်ရွှေမှာ သူ့အခန်း ခဏနားနေချိန်တွင် ဘုန်းကြီးနား လာနေခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးအောင်ရွှေကို ဘုန်းကြီးကလည်း ပစ်မထားဝံ့၊ ပွဲကလည်း ဘာမှန်းညာမှန်း မသိဘဲ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားသဖြင့် ထိတ်တုံးခတ်ထားသူများကိုပင် မကျေနပ်သူ တစ်ဦးဦးက ဝင်ရိုက်သွားမှာ စိုး၍ ဘုန်းကြီးက ကြပ်မတ်ကြည့်နေသည်။ ဘုန်းကြီးနှင့် ဦးအောင်ရွှေတို့ နောက်တွင်တော့ ဝါးရင်းတုတ်နှင့် ကာလသားအစောင့်က သုံးယောက်။

"သူကြီး ဘာဖြစ်တာလဲ"

ကုပ်ကုပ်ကုပ်ကုပ်နှင့် ပြေးလာသောသူကြီးက ဘုန်းကြီးအား အကြောင်း စုံ ပြောပြ၍ ထိတ်တုံးခတ်ထားသော ဦးထွေးကို ထိတ်တုံးဖြုတ်ရန် ပန်ကြားလျှောက်ထား၏။ ရွာတွင် အရေးရှိနေပြီ ဖြစ်သဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီး က ထိတ်တုံးခတ်ထားသူ သုံးယောက်စလုံးကို လွှတ်ခိုင်းလိုက်၏။

"အဲဒါ ကျုပ်တို့တော့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိအောင် ဖြစ်နေကြတယ်ဗျို့၊ ကလေးကို ဆွဲထုတ်ရင်လဲ မြွေကတော့ ကိုက်ထားမှာပဲဗျ၊ သူ့အစာကိုး"

"အေးဗျာ.. ကျွန်တော်လဲ လိုက်ကြည့်ပါရစေဗျာ၊ ကျွန်တော့် အခန်းကလဲ လိုပါသေးတယ်"

ဦးအောင်ရွှေက ပုဏ္ဏားအဝတ်အစားနှင့်ပင် သူကြီးနောက် လိုက်လာ သောအခါ ဦးအောင်ရွှေကို စိတ်မချသော ဘုန်းတော်ကြီးကလည်း ပါလာ ပြန်သည်။ ဘာပဲပြောပြော ဘုန်းတော်ကြီး အနေမှာလည်း ဒကာ သားမြေး အရေး မဟုတ်ပါလား။

ဘုန်းတော်ကြီး၊ သူကြီးနှင့် ပုဏ္ဏားဦးအောင်ရွှေတို့ကို အားလုံးက နေရာရှဲ ပေးကြသည်။ ဦးအောင်ရွှေကို ရိုက်မှုဖြင့် ထိတ်တုံးခတ်ခံခဲ့ရသော ကလေး အဖေဦးထွေးမှာ မကြံတတ် မစေတတ်ဖြစ်နေသည်။ ငိုသံပါကြီးနှင့် "ကျုပ် သားလေးကို ကယ်ကြပါဦး လုပ်ကြပါဦး" နှင့်သာ လူတစ်ယောက် ရောက်လာတိုင်း အကူအညီတောင်းနေ၏။ ယခုလည်း သူ့ခမျာမှာ သား ဇောနှင့် မရှက်နိုင် မကြောက်နိုင်ဖြစ်ကာ "အရှင်ဘုရား ကယ်ပါဦး၊ သူကြီး ကြံစမ်းပါဦးဗျ။ ဘယ့်နှယ်လဲ ပုဏ္ဏားကြီး အကြံဉာဏ်လေး ပေးပါဦးဗျ" ဟု အကူအညီတောင်းနေ၏။

"ဦးအောင်ရွှေသည် စပါးကြီးမြွေနှင့် ကလေးကို သေသေချာချာ ကြည့်၏။
စပါးကြီးမြွေ၏ ပါးစပ်သည် ကလေးမျက်ခုံးနားကိုပင် ထိနေပြီ။

ကလေးက တစာစာငိုနေသည်။

ကလေးလေး အလွန်ငိုလွန်း၍ လှုပ်ပင် မလှုပ်နိုင်တော့၊ နှုတ်ခမ်းပြာ၍
အသံပင် တိမ်ဝင်နေလေပြီ။

"ကဲ ကျုပ်အကြံရပြီ၊ ဘာမှမပူကြနဲ့ ကျုပ်ကို ဓားတစ်ချောင်းပေး"

"ဟာ ဟေ၊ ခင်ဗျား မြွေကိုဓားနဲ့ ခုတ်မလို့လား၊ မြွေကို ဓားနဲ့ခုတ်ရင် မြွေ
က ကလေးခေါင်းခွံကို ကိုက်ဖောက်ပစ်လိမ့်မယ်၊ မလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့"

ပုဏ္ဏားဦးအောင်ရွှေက ဓားတောင်းသည်ကို အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုး ပေါက်၍
ရွာသားကြီး တစ်ယောက်က ဟန့်တားသည်။

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကလေး ဘာမှမဖြစ်ရပါဘူး၊ ကျပ်လုပ်ပါ့မယ် ဓားသာ
ပေးစမ်းပါ၊ အချိန်က ရတာမဟုတ်ဘူး၊ ခုတောင် ကလေးက တော်တော်
နွမ်းနေပြီ"

ဦးအောင်ရွှေသည် မာကျောသော ဝါးခြမ်းပြား တစ်ပြားကိုယူကာ ဝါးခြမ်း
တုတ်ချောင်းကလေး သုံးလေးခုလုပ်သည်။ ပြီး မြွေကြီးပါးစပ်နှင့် မှန်းကာ
ကလေး၏နားရွက်ရင်း ဟိုဘက်ဒီဘက်တွင် ဝါးတုတ်ချောင်းနှစ်ချောင်းကို
ပူးကိုင်ထား၏။ မကြာခင်ပင် ထိုဝါးတုတ်တို့ နှစ်ချောင်းသည် မြွေမျိုလာ
သည်နှင့် မြွေပါးစပ်ကို ထောက်မိသည်။ ပထမတုတ်တို့ နှစ်ချောင်းက မြွေ
ပါးစပ်ကို ထောက်မိနေသောအခါ ဦးအောင်ရွှေသည် ထိုထက် မသိမသာ
ရှည်သော တုတ်နှစ်ခုကို ပထမနည်းတူ ကလေးလေး ခေါင်းနှစ်ဖက်တွင် မှီ
ထောင်ထားပြန်၏။ အစားကြူးနေသော စပါးကြီးမြွေကလည်း ရှေ့သို့သာ
တိုး၍ မျိုလာ၏။

ဦးအောင်ရွှေ ပူးကပ်ထောင်ပေးထားသော တုတ်ချောင်းနှစ်ချောင်းသည် စပါးကြီးမြွေ ပါးစပ်ထဲ ထောက်မိသွားပြန်၏။ လူတွေမှာ ဇာတ်ထဲက ပုဏ္ဏားအဝတ်အစား ဖိုးရိုးဖားရားနှင့် ဦးအောင်ရွှေ ပြုလုပ်နေသည်ကို အသက်ပင်မရှူရဲဘဲ ကြည့်နေကြ၏။ ဦးအောင်ရွှေသည် ဒုတိယ တုတ်တံ တစ်စုံထက် မသိမသာရှည်သော တတိယ တုတ်တံတစ်စုံကို ကလေးခေါင်း နှင့် မြွေပါးစပ်ကို တိုင်းကာ ထောက်ပေးလိုက်ပြန်၏။

မြွေကြီးကလည်း ရှေ့သို့တဖြည်းဖြည်း တိုးမျိုးလာရာ တတိယ တုတ်နှစ် ချောင်းမှာ မြွေကြီးပါးစပ်ကို ထောက်ခံသွားပြန်၏။ ထိုအခါ ဦးအောင်ရွှေက စတုတ္ထ တုတ်ချောင်းလေးတစ်စုံကို ယခင်နည်းတူပင် မြွေပါးစပ်ထဲသွင်း ရန် ကလေးခေါင်းနှစ်ဖက်တွင် တစ်ဖက်တစ်ချောင်းစီ ထောက်လိုက် ပြန်၏။ စတုတ္ထ ဝါးခြမ်းတုတ် နှစ်ချောင်းလည်း မြွေပါးစပ်ထဲ ဝင်သွား ပြန်ရာ ဤတစ်ခါတော့ ဦးအောင်ရွှေက ကလေးငယ်အား အသာလေး မြွေ ပါးစပ်ထဲက ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ မြွေကြီး၏ ပါးစပ်မှာ တုတ်ရှစ်ချောင်း အထောက်ခံထားရပြီး ဂူပေါက်ကြီးလို ဟနေသည်။

"အမယ်လေး ကျွန်မသားလေး အသက်ရှင်ပြီတော့၊ ပုဏ္ဏားကြီး ကယ်လို့ အသက်ရှင်ပါပြီ"

"ပုဏ္ဏားကြီး ကျုပ် အပြစ်ဆယ်ပါး အမှားမကောက်ပါနဲ့ဗျာ၊ ဟိုညက ကျုပ် ရိုက်မိတာ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျ။ ကျုပ်ကို ပြန်ရိုက်ပါဗျ ကျုပ်ခံပုံ မယ်၊ ကျုပ် ပုဏ္ဏားကြီးကို ကျေးဇူးဆပ်ပါရစေဗျ"

သူ့ကလေးကို ကယ်လိုက်နိုင်သည့် အတွက်ကြောင့် ဦးထွေးနှင့် ဒေါ်မ အောင်တို့ ကျေးဇူးတင်စကား အော်ပြောသံမှာ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး ပဲ့တင်ညံသွားလေသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ သူတို့ရွာသားများက ပုဏ္ဏားကြီး၏ အသည်းနှလုံးထဲက

အကြင်နာတရားတွေကို သဘောပေါက်ကာ "ဒီကလေးကို ပုဏ္ဏားကယ်ပေ
လို့" ဟူသော စကားသည် တစ်ရွာလုံး တစ်နယ်လုံးတွင် ပြောစမှတ် ကျန်ခဲ့
လေသတည်း။

(၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ သည်းထိတ်ဖိုမဂ္ဂဇင်း)
